

ΛΟΤΗ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ-ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙ ΖΑΒΘΛΙΞ ΤΟΥ ΖΑΒΘΛΙΝΟΥ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΗ :
ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Ζούσαν κάποτε όλοι οι νάνοι μαζί σε μια χώρα δική τους. Ο κάθε νάνος είχε ένα σπίτι μικρό κι ένα περιβόλι μεγάλο. Στο περιβόλι του καθένας φύτευε λουλούδια και λαχανικά. Κι είχε καρποφόρα και άλλα δέντρα. Ήταν αγαπημένοι οι νάνοι μεταξύ τους και δε μάλωναν ποτέ. Ένας όμως, που τ' όνομά του ήταν Ζαβολίνος, όλο κατεργαριές και ζαβολιές έκανε κάθε τόσο και τους άλλους νάνους τούς στενοχωρούσε. Τον συγχωρούσαν όμως, επειδή τον αγαπούσαν. Και πίστευαν πως κάποτε θα έβαζε μυαλό.

Ένα πρωί ο αρχηγός των νάνων, που έλειπε καιρό σε χώρα μακρινή, έστειλε μήνυμα πως θα 'φτανε το άλλο πρωί, γιατί είχε επιθυμήσει πια τη χώρα του. Ήθελε, λέει, να ξαναδεί τα όμορφα λουλούδια, τα νόστιμα λαχανικά, τα φρούτα τα γλυκά και τα ψηλά τα δέντρα που είχε κάθε νάνος. Θα πήγαινε λοιπόν να δει τα περιβόλια τους.

Χάρηκαν οι νάνοι σαν το έμαθαν. Γιατί ο αρχηγός εκείνος ήταν ο πιο καλός κι ο πιο σοφός νάνος του κόσμου. Βάλθηκαν λοιπόν να ετοιμάζονται. Πότισαν όλα τα φυτά καλά καλά, καθάρισαν ακόμα πιο καλά τα περιβόλια τους, έβαλαν την καλή τους φορεσιά και τον περίμεναν.

Έφτασε λοιπόν ο αρχηγός το άλλο πρωί κι οι νάνοι, μαζεμένοι στην πλατεία, τον υποδέχτηκαν με αγκαλιές λουλούδια και ζητωκραυγές.

- Ευχαριστώ, καλοί μου φίλοι, για τούτη την υποδοχή, χάρηκε εκείνος. Όμως ακούστε τώρα αυτό που έχω να σας πω. Σ' όλες τις πολιτείες και τους τόπους που περπάτησα άκουσα τους ανθρώπους να μιλούν με θαυμασμό για σας και για τα περιβόλια σας. Σε κάποιες χώρες μάλιστα οι άρχοντες μου έδωσαν και δώρα να σας φέρω. Μόνο που είναι λίγα. Δε φτάνουν για να πάρετε όλοι σας από ένα. Σκέφτηκα λοιπόν και ξανασκέφτηκα πώς θα 'πρεπε να γίνει η μοιρασιά. Και λέω πως το πιο σωστό θα είναι να τα δώσω σ' εκείνους που τ' αξίζουν περισσότερο.

- Σωστά! Σωστά! συμφώνησαν οι νάνοι.

